

Arrest

nr. 172 871 van 5 augustus 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 februari 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoeker ter kennis gebracht op 23 februari 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 maart 2016 met refertenummer X.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2016 waarbij de behandeling van het beroep, bij beschikking van 19 mei 2016 vastgesteld op 13 juni 2016, naar de terechtzitting van 27 juni 2016 wordt verdaagd.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN DAMME, die *loco* advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 augustus 2015 dient de verzoeker, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie op basis van artikel 47/1, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Op 11 februari 2016 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de thans bestreden beslissing die aan de verzoeker wordt ter kennis gebracht op 23 februari 2016. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 12.08.2015 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 30.04.2015 gezinshereniging aan met haar broer, zijnde dhr. E. Y. M. H. (...), geboren op 15.08.1985, van Spaanse nationaliteit, met rijksregisternummer (...).

Betrokkene vroeg de gezinshereniging aan op basis van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980: de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie; ...'

Artikel 47/3 §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1 2° moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moet uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passen middel'.

Betrokkene legt zijn geboorteakte en die van de referentiepersoon voor waaruit blijkt dat zij broers zijn, hierbij legt betrokkene een samenstelling van het gezins voor, waaruit blijkt dat zij momenteel samenwonen. Echter, deze documenten tonen niet aan dat betrokkene en de referentiepersoon deel uitmaakten van hetzelfde gezin in het land van herkomst.

De vaststelling dat betrokkene momenteel woonachtig is op het adres van de referentiepersoon, doet hier geen afbreuk aan.

Uit het geheel van de voorgelegde documenten blijkt niet dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon. Immers hij heeft noch afdoende aangetoond effectief onvermogen te zijn, noch afdoende bewezen voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst financieel ten laste te zijn geweest van de referentiepersoon. Bovendien hebben zowel betrokkene als de referentiepersoon niet aangetoond niet ten laste te vallen van de Belgische overheden.

Tevens wordt niet afdoende aangetoond dat zij reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon. Enerzijds blijkt uit het rijksregister dat zij weliswaar momenteel in België deel uitmaakt van zijn gezin, echter niet in Spanje of Marokko. Anderzijds toont de referentiepersoon niet aan ooit in Marokko woonachtig te zijn geweest.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2 van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken. (...)"

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid, van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 8 april 2016 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota ingediend en geen administratief dossier.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"De bestreden beslissing bevat zodanig diverse feitelijk foutieve gegevens dat verzoeker zich de vraag stelt of het hier wel gaat om een beslissing over hem.

Verzoeker geeft volgende opsomming:

"Betrokken vroeg op 30.04.2015 2015 gezinshereniging aan met haar broer zijnde dhr E. Y. M. H. (...) geboren op 15.08.1985, van Spaanse nationaliteit met RR (...)."

Verzoeker stelt deze persoon niet te kennen en bovendien veronderstelt deze zin "haar broer" dat verzoeker vrouwelijk zou zijn quod non. Verder is het opmerkelijk dat de aanvraag ingediend zou zijn 30.04.2015 terwijl de beslissing begint met de hoofding dat de aanvraag zou zijn ingediend op 12.08.2015.

Overduidelijk betreft het hier een "copy paste" uit een ander dossier.

De motivering van de bestreden gaat verder in algemene termen zonder toepassing op de aanvraag van verzoeker.

Wanneer de motivering in concreto verder gaat wordt het volgende gesteld:

"Tevens wordt niet aangetoond dat zij reeds van in het land van herkomst deel uitmaakte van het gezin van de referentiepersoon. Enerzijds blijkt uit het Rijksregister dat zij weliswaar momenteel in België deel uitmaakt van zijn gezin, echter niet in Spanje of Marokko. Anderzijds toont de referentiepersoon niet aan ooit in Marokko woonachtig te zijn geweest."

Ook hier begrijpt verzoeker niet hoe men komt tot Spanje en Marokko. Overduidelijk betreft het ook hier een ander verzoek dan hetgeen verzoeker heeft ingediend.

Dat klaarblijkelijk de bestreden beslissing genomen werd op basis van een ander administratief dossier dan dat van verzoeker.

De motivering faalt dan ook in zijn geheel daar er eenvoudigweg geen motivering is aangaande zijn verzoek maar een motivering die betrekking heeft op een ander verzoek.

Uiteraard is het doel van de motiveringsplicht niet bereikt en dient de beslissing te worden vernietigd."

3.2.1. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de motieven pertinent en draagkrachtig dienen te zijn (RvS 15 juni 2011, nr. 213.855).

Te dezen voert de verzoeker aan dat de bestreden beslissing overduidelijk een "copy paste" uit een ander dossier betreft, nu ze diverse foutieve feitelijke gegevens bevat. Zo stelt de verzoeker dat de bestreden beslissing gegevens bevat over een persoon die hij niet kent en dat de bestreden beslissing motiveert omtrent Marokko en Spanje, terwijl het voor hem niet duidelijk is hoe men hiertoe komt. Ook wordt volgens de verzoeker in de motieven van de bestreden beslissing een onjuiste datum vermeld inzake de indiening van de aanvraag en wordt door het gebruik van de zinssnede "haar broer" verondersteld dat hij vrouwelijk zou zijn. Uit al deze elementen leidt de verzoeker af dat de bestreden beslissing genomen werd op basis van een ander administratief dossier dan dat van hem.

Bij gebrek aan administratief dossier kan de Raad niet nagaan of de vaststelling van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris steunt op een correcte feitenvinding zoals die zou blijken uit het dossier. De Raad kan niet nagaan of de feitelijke gegevens die in de bestreden beslissing worden vermeld al dan niet foutief zijn en betrekking hebben op de situatie waarin de verzoeker zich bevindt en meer bepaald de persoon betreffen met wie de verzoeker de gezinshereniging beoogt. Aldus kan de Raad niet nagaan of de motieven van de bestreden beslissing pertinent en daadkrachtig zijn.

De schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt aangenomen.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. De overige aangevoerde grieven tegen deze beslissing behoeven geen verder onderzoek.

3.2.2. Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook het bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan *in casu* immers geen bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoeker betekenen zonder eerst op een correcte en zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of diens aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 februari 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend zestien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN